Արժանապատիւ Յաջորդ Արիստակէս Վարդապետը, որ ժողովրդոց փափագանաց համաձայն, Հոգեբարձուաց թախանձանօք և ընտրութեամբ, վերատեսուչ կարգուեցաւ Դպրոցին, ի պատիւ Ազգի՝ կրօնական առարկայն յանձն առաւ. և կրօնական ուսուցչի համար նշանակած հ-ր!-ը բուբ. վարձը բղջորովին նուիրեց Դպրոցին, ի նշան ազգասիրութեան. յորոյ ի տրիտուր՝ արդարև արժանի է շնորհակալութեան, որ իւր պաշտօնի ծանրութիւնը՝ բաւական չհամարելով, իւր ազգասիրական եռանդեամբը յանձն առաւ՝ ենթարկել իւր թիկունքը, կրկնակի ծանրութեան.

Հոգևոր Դպրոցը՝ տան տարից ի վեր, շարունակվումէ անընդհատ. բայց շատ անգամ՝ ծախորդութեան քայլերու հանդիպելով, ազատ՝ յառաջընթացութեան հանդիսի մէջ մնած չէ իւր շրջաններում. ուստի և ոչ մի պտուղ քաղած չէ ժողովուրդը նորանից երբէք. Դպրոցի Կառավարութիւնը միանգամայն հիմնուածէ սրբազրամարգեանց վրայ, որ գրեթէ՝ աղքատ, հարուստ, ազնուական և գեղջիկ, միօրինակ քան կոպէկից աւելի տուրք չունին հիմնական, համանման օժանդակութեանց ազգասէր և առատանուէր ազգայնոց. և այսպէս՝ խոշանի Դպրոցի Կառավարութիւնը, կանոնաւոր խնամատարութիւնից զուրկ է՝ նիւթականի մասին. իցէ թէ տեսնում էր՝ և իմ սիրելի քաղաքացի և գիւղական համազգայնոց սրտի մէջ, ազգասիրական շարժումներ՝ օրինակաւ հեռաբնակ ազգասիրաց, և Դպրոցի վսեմ նշանակութիւնը, ծանր կշռվէր նոցա աչքի առաջին, և իւրաքանչիւր ոք ըստ իւրումն կարի՝ համոզուէր միտք դարձնել Դպրոցի վիճակին.

Գ. Ա.ՐԳ-ՄԱՆԷԱՆՑ.

Ի 7 Մ-ՐԴ! 1870 -Դ
Ի Ք. ՆՈՒԽԻ

ԱԳԲԻՐՄԱՆԻ ԵՐԿՍԵՌ ԴՊՐՈՑԱՑ ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆԸ

Նախընթաց յօդուածներէս մէկուն մէջ ցաւելով ասած էի թէ Պեսարապիոյ՝ նա մանաւանդ Ագբիրմանի Հայազգի ժողովուրդները իրենց մայրենի լեզուն մոռացած՝ Տաճկերէն և այլ լեզուներով կխօսին ի վաղուց հետէ, և նոր սկսած են ուսումնասիրութեան անուրանալի յարգը ճանչնալու. Ասոր ապացոյց է Ագբիրմանի Հոգևոր Դպրոցին Ուսուցիչ Ուրբարակիր Մկրտիչ Տէր Մկրտչեանի այս օրերս ինձ գրած մէկ նամակը, յորում ուրախագոգաց սրտիւ կպատմէ նա թէ Ագբիրմանի Հայ Հասարակութիւնը Մեծին Ներսիսի Պարթև Հայրապետին տօնախմբութեան օրը Ս. Պատարագին աւարտելէն յետոյ՝ միահամուռ բազմութեամբ ժողովուած են եկեղեցւոյ սրահին մէջ եղող գեղեցկաշէն Դպրոցը և աշակերտաց տարեկան հարցաքննութեան հանդէսը զոհունակութեամբ տեսնելէն յետոյ՝ ի խրախոյս յառաջադիմութեան աշակերտաց և Հոգևոր Դպրոցին, նոյնպէս և Օրիորդաց Դպրոցին ապագայ նիւթական ապահովութեանը համար ի ներկայութեան տեղւոյն Աւագ Քահանային և նորա խրախուսանաց համաձայն՝ պայմանագիր մի յօրինած են հոգաբարձուաց յօժարութեամբը. որով յանձն առեր են մինչև վեց տարի կամաւոր նուիրատուութիւն ընել ըստ չափու կարողութեան յօգուտ ձրիավարժ և աղքատ աշակերտաց. Եւ նոյն օրը կարդացուած կարճ և ազդու ճառէն առաւել ևս յորդորելով Դպրոցին մէջ ստորագրութիւն բացուած է և բաւականաչափ գումար մի ժողովուած է. Մենք ի քաջալերութիւն և ի բարի օրինակ այլոց համազգեաց՝ արժան կհամարիմք այս տեղս արձանագրել նուիրատուաց անունքը.

		---Բ!
Գէորգ Աւագ Քահանայ Մարութեան.		25
Սահակ Աստուածատրեան		25
Ծերոն Աստուածատրեան		25
Սիմէոն Աստուածատրեան		25
Մելքիսեդեկ Աստուածատրեան		25
Երեմիա Երեմեան		25
Երէցփոխան Գալուստ Փուրով		15
Յովհաննէս Յոհանեանց		20
Կարապետ Աւագեան		15
Սարգիս Յոհանեան.		5
Կարապետ Մաշխասով		5
Սարգիս Թաթարով		5
Մերկեոիոս Զերբէզեանց		5
Տրդատ Մերճանեանց		3

Սոցանէ զատ՝ եղած են շատերը որ առանց ստո

բագրութեան խոստացած են ընել իրենց գրամական ձեռնտուութիւնը, որուն յօժարած են ամէնքը։

Այսպէս վերջացած է ըստ գրութեան մեր բարեկամին այն օրուան փառաւոր հանդէսը, և նոյնը հարկաւ պիտի շարունակուի վեց տարի շարունակ ըստ պայմանագրութեան։ Աստուած տայ որ ոչ միայն վեց տարի, այլ քանի որ Հայազգի սակաւաթիւ հասարակութիւնը իւր հաւատարիմ հպատակութեամբը և գործունեայ վաճառականութեամբը պատուաւոր տեղ մի և անուն ունի Ագքիրմանի և Ռուսաստանի այլ քաղաքաց մէջ յարատև մնայը իւր այս բարեգործութեանը և ուսումնասիրութեանը մէջ, որով յուսալի էր թէ գէթ օր մի Հայրենազուրկ Պեսսարապիոյ Հայերը, իրենց նախնեաց Աստուածատուր լեզուովը խօսին և եկեղեցական ժամերգութիւնը ըստ կարի հասկանան, յորմէ թէև զուրկ են առ այժմ, բայց իրենց բարեպաշտութեամբը նախանձելի հանդիսացած են օտարաց։

Հարկաւոր կհամարիմ այստեղ յարակցել թէ հասարակութեան այսպիսի առատաձեռն նուիրատուութենէն զատ՝ գտնուած են այնպիսի մարդիկ, որ իրենց մահուանէն յետոյ՝ իբրև անմահ յիշատակ, կտակաւ աւանդած են զանազան անշարժ և շարժական կալուածներ, նոյնպէս և գրամական նպաստ լաւ ուսուցիչներ ընտրել տալու համար։ Այնպիսեաց մէջէն երևելի են Մահտեսի Յովսէփ Վէքիլիարձեան, որ այգի մը և խանութ մի կտակած է, հանգուցեալ հոգաբարձուն Դպրոցին, Մանուկ Մարութեան տուն մի գեղեցկաշէն, հանգուցեալ երէցփոխան Մկրտոն Աստուածատրեան 1000 բուրլի, նոյնպէս նա և Ձերքէզեան և ուրիշները առատ նուէրներով ապահոված են Դպրոցին ապագայն։ Այսպիսի անկորուստ գրամագլուխները Հայազգի մանկանց քաջակիրթ դաստիարակութեանը համար պէտք է որ բարի նախանձով վառեն բոլորքեն միւս քաղաքաց Հայազգի բնակիչները Պեսսարապիոյ մէջ՝ որ նոյնչափ կարօտ են բարեկարգ Դպրոցներու և հաւասարապէս զուրկ են մայրենի քաղցր լեզուի գիտութենէն։

Այսպիսի նորաբորբոք ուսումնասիրութեան եռանդը Ագքիրմանցւոց չեմ կրնար գովեստով չնմանցնել Ագուլեաց ժողովրդին ժրաջան աշխատասիրութեանը իրենց Դպրոցը բարեկարգելու մասին, և չեմ տարակուսիր ասելու, որ ինչպէս Ագուլեաց Դպրոցը կրնայ մէկ հատիկ համարուիլ նոյն գաւառին մէջ և նախանձելի այլոց, նոյնը ժամանակաւ կրնայ լինիլ և Ագքիրմանինը, եթէ հոգաբարձուները չշեղին իրենց բռնած գովելի ճանապարհէն և վերը յիշատակուած պայմանագրութեան բառական խնամոյ անձերի կատարին։

Աշխատեցէք, սիրելի համաբաղաքակից՝ իմ, աշխատեցէք համաձայն սիրով և միաբանութեամբ, այն Հոգևոր Դպրոցը, որոյ անունը սրբոյն Մեսրոպայ երանաշնորհ Թարգմանչին անունը նուիրած էք խորհրդաւոր հեռատեսութեամբ, ձեզ ուշիմ և հայերէնախօս որդիք և յապագային հայրեր պիտի պատրաստէ, և այն Օրիորդաց Դպրոցը, զոր համեստափայլ Ս. Հռիփսիմեայ անմահ կուսանին անուամբը պսակած էք, Ձեզ և Ձեր որդւոց համար պարկեշտասուն ամուսին և խնամածու մայրեր պիտի նուիրէ։

Ահա է մեր փափաքը, և այս է մեր բոլոր աղջին ապագայ բարօրութեանը համար ունեցած յոյսն ու ակնկալութիւնը։

Ս. Մ.

Լիմբոփրոմիան Աղքատաց Ամառոցոյ

Ուղարկելով գրութեանս հետ համառօտ հաշուեցուցակները Շամախւոյ Հայոց Հոգ. Դպրոցին եռամեայ և հնգամեայ արդեանց և ծախուց, որոնք եղած են ներկայ յարգոյ Հոգաբարձուաց ձեռամբ, կմնդրեմ Խմբագրութենէդ պատուական ամսագրոյդ մէջ հրատարակել՝ ի գիտութիւն ընդհանուր Հայ հասարակութեան։

Տեսուչ Լիմբոփրոմիոյ Հայոց Շամախւոյ
ԱՆԴՐԻԱՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

28 Փետր. 1870 -դ
Շամախի.